

DR. SPIRA VERONIKA

A SZAKKÉPZÉS ÉS A PREVENCIÓ
A fővárosi önkormányzat oktatáspolitikája és a szakképzés

Az előadás elhangzott: a „Diplomás munkanélküliség a fővárosban”
szakmai konferencián 2004. június 1.-én
Az előadást PowerPoint vetítés kísérte

Megjelent: az azonos című kiadvány 59-69. o.

Kiadó: Fővárosi Esélyegyenlőség Módszertani Iroda 2004.

Szerkesztő: Komka Norbert

Ahhoz, hogy a szakképzés be tudja tölteni minden fontos funkcióját, országos, helyi és intézményi szinten összehangolt célok és összehangolt működtetés szükséges. Mik is ezek a **célok**? **Az országnak jól képzett, megújulásra kész, mobil munkaerőre van szüksége** ahhoz, hogy vonzó legyen a befektetők számára, hogy az ország versenyképessége nőjön, fejlődése töretlen legyen. **Az egyén számára** alapvető érdek, hogy **a képzés jó alapul szolgáljon arra, hogy a munkaerőpiacon élete minden szakaszában igényei szerint érvényesülhessen.** Ehhez az szükséges, hogy olyan **képességek** birtokába jusson, amelyek alkalmassá teszik az **egy életen át tartó tanulásra**, olyan korszerű ismereteket szerezzon, amelyek egy **posztindusztriális, információs és tudásalapú társadalomban versenyképesek.**

E célok eléréséhez **korszerű oktatáspolitiká** szükséges, amely a **foglalkoztatáspolitikával, a nemzeti fejlesztési tervvel összhangban** képes az oktatás tartalmát, tárgyi feltételeit, ösztönzőit **megtervezni, folyamatosan karbantartani, fejleszteni,** és ezzel egyidejűleg képes **szolgálni az ország és az egyén érdekeit.** A felsőoktatás kapui megnyíltak az elmúlt 14 évben, mára a cél nem a felsőoktatásban továbbtanulók arányának növelése egy-egy korosztály körében, hanem **a szakképzés társadalmi presztízsének növelése.** Ma olyan ösztönzőkre van szükség országos és helyi szinten, amelyek a fiatalok figyelmét és ambícióját a szakképzés felé fordítja. A szakképzés presztízsét jelentősen növelheti **az iskolák felszereltsége, a szakképzés tartalmi megújulása, az oktatási, nevelési módszerek korszerűsítése, a gyakorlati képzés rendszerének letisztulása, a kompetenciák világos megosztása és átláthatósága, és nem utolsósorban a tanulói jogok és érdekek törvényi garanciáinak ellenőrzött érvényesülése.** A munkaerőpiac már évek óta jelzi az irányváltás szükségességét. Csak **a Közép-Magyarországi Régióban 14-15%-os a munkaerőhiány,** különösen az ács, hentes, állványozó, kőműves, hegesztő, szabó, lakatos, forgácsoló, pék, villanszerelő, klíma- és szellőzőszerelő szakmákban.

A szakképzés presztízsének a növelése és a prevenció (a kallódás, a pályaválasztási inkompetencia, a munkaerőpiacon elszenvedett kudarc, a váltásképtelenség megelőzése) azonban az óvodai neveléssel kezdődik és a közoktatás alsóbb és felsőbb évfolyamain

teljesedik ki. **A közoktatásnak és vele együtt a szakmai és szélesebb közvéleménynek szemléletváltásra van szüksége.** Az iskolai kudarcok, a tanulástól való elidegenedés legfőbb oka az oktatás szemléletének és a nevelési módszereknek a korszerűtlensége. A következő tanévtől belépő NAT koncepciója ebből a szempontból változást hozhat a közoktatásban, ha az átmegy a gyakorlatba. A koncepció lényege, hogy a közoktatás színvonala a kötelező lexikális tudásanyag mennyiségének csökkentésével, **a képességek (a tanulási, a beszéd-, az olvasási, a szövegértési, az íráskészség, a kezűgyesség, a térlátás, az önálló és kreatív tevékenykedés) fejlesztésére szánt idő növelésével érhető el.** Akkor hatékony a közoktatás, ha abban minden tanuló a személyiségállapotának, képességeinek megfelelő oktatásban és nevelésben részesül. Ez teheti lehetővé, hogy diákjaink ne kudarcokat éljenek át az iskolában, a lemorzsolódás csökkenjen, a kallódó fiatalok száma jelentősen kisebb legyen, hogy a különböző területeken tehetséges tanulók (sport, kezűgyesség, szervezőkészség stb.) egyaránt megbecsült tagjai legyenek egy-egy iskola diákközösségének.

E szemléletbeli megújulás azt is igényli, hogy a tízedik osztály utáni **szakiskolák tantervét, oktatási módszereit, a vizsgák követelményrendszerét is korszerűsítsük.** Kiépüljön a „**második esélyt**” **adó iskolák rendszere** szakszerű és hatékony nevelési és felzárkóztatási programmal, korszerű, az egyéni és kiscsoportos foglalkoztatást is magában foglaló módszerekkel.

Szükséges a többcélú intézmények, vagy más szóval **komprehenzív iskolák számának bővítése**, amely **megszünteti a szegregációt**, és különböző képességű és ambíciójú tanulók számára nyújt oktatási és képzési lehetőségeket egy fedél alatt. Sőt lehetőséget ad a pályamódosításra az iskola falain belül is: tízedik osztály után a szakiskola és az érettségi is választható út, de a szakiskola után is mód nyílik az érettségire való felkészülésre a felnőttoktatás keretein belül az adott intézményben.

A prevenció lényege az óvodától 16 éves korig a sokoldalú képességfejlesztésben rejlik, a személyiségre szabott oktatási és nevelési módszerek alkalmazásában, a fejlesztő- és gyógypedagógusok, pszichológusok állandó jelenlétében, a kiterjedt pályaaorientációban, a különböző szakmák, emberi tevékenységek megismertetésében, kipróbáltatásában. Tizenhat éves kor után mindennek ki kell egészülnie a többirányú választási lehetőségek, a pályakorrekció elérhetőségével, a második esély megteremtésével.

Szakképzés azonban nem képzelhető el **jól strukturált gyakorlati képzés** nélkül. E tekintetben nagyon is átmeneti állapotok uralkodnak az országban. A szocialista nagyipar összeomlása után az oktatási intézményekben milliárdokért kialakított tanműhelyek vették át a vezető szerepet a gyakorlati képzésben, illetve a volt gyári képzőhelyek kft-vé alakulva, vagy más magánvállalkozások kaptak szerepet. Ma **a harc a tanulóért és a szakképzési pénzekért, valamint a feladat hátrítása** egyaránt megfigyelhető, és jól megfér egymás mellett. Tudunk olyan szabálytalanságokról is, hogy egyes vállalkozók titokban százezreket, vagy még többet kérnek a szülőktől, hogy felvegyék tanulóknak a gyerekeket. A gyakorlati képzés rendszerének átláthatósága, feltételeinek tisztasága és garantált színvonala országos politika feladata, de az e területen működő minden résztvevőt felelősség terhel a **rendezett, európai viszonyok kialakításáért.**

A továbbiakban éppen arról szeretnék szólni, hogy a szakképzés és a prevenció milyen feladatok elé állítja az iskolafenntartókat, jelesen az ország legnagyobb iskolafenntartóját, a fővárosi önkormányzatot. **A fővárosnak több mint száz szakképzéssel foglalkozó intézménye van.** E körbe a szakközépiskolák, a szakiskolák, az érettségi utáni szakképzés és a speciális szakképzés (vakok, gyengénlátók, hallássérültek és más sajátos nevelési igényű tanulók képzésére szolgálók) intézményei is beleértendők. **1835 tanteremben átlagosan 27 diák tanul a fővárosi szakképzési hálózatban.** Az intézmények nagyobb része komprehenzív, vagyis szakközépiskolát, gimnáziumi osztályokat, 10. osztály utáni és érettségi utáni szakképzést is magában foglal. **Ezek az intézmények Budapest, az agglomeráció, Pest megye és néhány távolabbi megye (Fejér, Bács-Kiskun, Nógrád, Heves) tanulóit fogadják, de vannak országos beiskolázású intézményeink is.** A vidékiek évente kb. 5,5 ezer új, bejáró vagy kollégista tanulót jelentenek a főváros iskoláiban.

A fővárosi önkormányzat szakképzés-fejlesztésének néhány olyan területét szeretném bemutatni, amelyek az utóbbi években jelentősen hozzájárultak intézményeink korszerűsítéséhez:

- a szakmastruktúra folyamatos módosítása a munkaerőpiac igényeik figyelembe vételével, új profilok kialakítása;
- intézménykorszerűsítés, TISZK-ek létrehozása
- a szakiskolák fejlesztése; a hátrányos helyzetű; a sajátos nevelési igényű tanulók oktatási feltételeinek fejlesztése;
- a lemorzsolódás csökkentésére tett erőfeszítések; az esélyteremtés;
- az idegennyelv-oktatás, pedagógus-képzés
- a részvétel a felnőttoktatásban és a felnőttképzésben.
- a tanműhelyek korszerűsítése

1.A szakképző intézmények szakmai profiljának folyamatos korszerűsítése. A fővárosi önkormányzat az OKJ 1998-as bevezetése előtt és után is nagy gondot fordított és fordít arra, hogy iskoláiban a szakképzés minél érzékenyebben és gyorsabban reagáljon a piac valóságos igényeire. 2004-ben például 27 intézmény kapott lehetőséget 38 új OKJ-szakma indítására. Elkerülhetetlen azonban, hogy reagálási képességük lassúbb a magánvállalkozásokénál. Ennek oka többek között az, hogy egy közpénzekből, adókból működő iskolafenntartónak mindig nagyobb a felelőssége a lakosság iránt. Különösen igaz ez egy nagy iskolafenntartó esetében, amely közel száz intézmény profilját kell úgy összehangolnia, hogy figyelembe vegye a szakmák arányát, az iskolák földrajzi elhelyezkedését, a tanulók és szülők igényeit, a szabad iskolaválasztás követelményét stb. Például: nem szüntethet meg egy-egy profilt egyik napról a másikra, hiszen kötelezettsége van a bukott tanulókkal szemben is. Vagy hiába tapasztalunk telítettséget a munkaerőpiacon egy-egy szakmában, ha a szülők ezt még nem érzékelik, és igénylik a férőhelyeket, míg a hiányszakmákra alig van jelentkező stb. Figyelembe kell venni azt is, hogy egy-egy új profil engedélyezése előtt a tárgyi és személyi feltételeket az önkormányzatnak biztosítania kell, amely mindig csak a főváros egész költségvetésének összefüggéseit szem előtt tartva lehetséges. Mindezek ellenére és mellett **a szakmai profilok finomhangolása folyamatos** a fővárosban. Egy-egy profilmódosítás átfutási ideje a fővárosban átlagosan két év.

Az **érettségi utáni szakképzés** iránti érdeklődés ugrásszerűen nő a fővárosban, amelynek finanszírozását vállalja az önkormányzat. 2003-ban pl. hétszeres volt a jelentkezés 2002-höz képest.

2. Az intézmények korszerűsítése: A fővárosi önkormányzat részt vesz a **Térségi Integrációs Szakképzési Központok** létrehozásában, és a közgyűlés döntésétől függően egy vagy két központot hoz létre.

A szakképzés vonzóvá és korszerűvé akkor tehető, ha mind tartalmi, mind infrastrukturális szempontból megújul. A fővárosi önkormányzat arra törekszik, hogy ez utóbbi tekintetében is megfeleljen a 21. század követelményeinek, így 2009-ig 28 milliárd forintot költ erre a célra az EIB (Európai Fejlesztési Bank) kölcsöne és saját forrásai felhasználásával. Ez **58 intézmény megújulását** teszi lehetővé. A beruházás első üteme 2004-ben elindult, amely 19 intézmény rehabilitációját teszi lehetővé.

Fontos megjegyezni, hogy a főváros 2003 végére befejezte az OM által kiadott taneszköz-jegyzék alapján az **előírt minimum taneszköz feltételek** szerinti beszerzését összes oktatási intézménye számára, mint ahogy a HACCP követelményeinek is az eredeti határidőre eleget tesz, egyedül az országban az intézményfenntartó önkormányzatok közül.

3.A szakiskolák fejlesztése: Az elmúlt évtizedben az érettségit adó intézmények fejlesztése állt a különböző kormányok programjának homlokterében. Ezzel egyidejűleg a szakiskolák visszafejlődtek, a tanulólétszám jelentősen csökkent, felszereltségük nem tartott lépést a többi iskolatípus fejlődésével. Eközben a munkaerőpiaci igények jelentősen átstrukturálódtak. Ma az országnak mind több kétkézi, jól képzett, önállóan is dolgozni képes szakmunkásra van szüksége. A főváros kidolgozta **szakiskolai fejlesztési programját**. A 2003-as országos pályázaton 11 iskolánk nyert fejlesztési forrásokat. A célok egyértelműek: a lemorzsolódás csökkentése (melyet a kisebb osztálylétszámokkal és a csoportbontások finanszírozásával is támogatunk), az idegen nyelvi és informatikai kompetencia növelése, az oktatás tárgyi és módszertani feltételeinek javítása, a szakmatanulás kompetenciáinak kialakítása, fejlesztése, részvétel a tanárképzés és a tananyagok korszerűsítésében, a módszertani megújulásban, a tárgyi eszközök korszerűsítése, biztosítása. .

4.A lemorzsolódás csökkentése, a sajátos nevelési igényű tanulók integrált és külön nevelése, esélyteremtés, a „második esély” iskolái.

A fővárosnak számos olyan **speciális szakiskolája** van, ahol az érzékszervi és más sérült tanulók speciális képzését biztosítja. Sok gondot fordítottunk a vakok, a gyengénlátók, hallássérültek szakképzésére szolgáló intézmények kialakítására, fejlesztésére. Az **integrált oktatás** jó példáival is szolgálhatunk. A Neumann János Szakközépiskolában az akadálymentesítés már évek óta lehetővé teszi, hogy mozgássérültek is tanulhassanak az iskolában. A felszerelés korszerűsítése a vakok és gyengénlátók tanulását is biztosítja. Az Öveges József Szakközépiskolában diszlexiás osztályok indulnak minden évben. A főváros több százmillió forintot (a 2003-2004-es tanévben közel 400 milliót) költ arra is, hogy évről évre szerződést kössön alapítványi és magániskolákkal a sajátos nevelési igényű gyermekek oktatására.

A fővárosi ösztöndíj 12 éve működik a tehetséges és hátrányos helyzetű diákok tanulásának segítésére. A 2004-5-ös tanévben átalakítottuk az ösztöndíj koncepcióját a megváltozott munkaerőpiaci tendenciákat is figyelembe véve. Így a jövő tanévtől a

szakiskolák tanulói is pályázhatnak. A rendszer ez évben 400 tanulónak nyújt havi 15 ezer forint támogatást.

A főváros minden évben pályázatot ír ki intézményei számára a **lemorzsolódás megelőzésére** kidolgozott programok megvalósítására. Az évi 15-20 milliós pályázat is számos diák számára biztosítja a szükséges felzárkóztató programok finanszírozását.

5. Idegennyelv-oktatás, pedagógus-továbbképzés. Három évvel ezelőtt indította el a főváros az idegen nyelvi programját, amelyben több száz diák **ingyenes délutáni nyelvtanulását** finanszírozza a szakközépiskolákban heti két órában. Ez több mint háromezer diákot érint, és a főváros által fenntartott iskolák 90%-a bekapcsolódott a programba. A pályázat része a pedagógus-továbbképzés is. A nyelvtanítás korszerű módszereinek megismerése és a gyakorlati nyelvtudás fejlesztése biztosítja, hogy a pályázatban résztvevő tanárok magas színvonalú oktatásban részesítsék a diákokat (eddig kb. **500 tanár vett részt a 30 órás képzésben**). A cél az, hogy a szakképzésben résztvevő diákok idegennyelvtudása lépést tudjon tartani a gimnáziumi tanulók lehetőségeivel és az esélyeket növelje a munkaerőpiacon. Erre a programra a főváros évi 250 millió forintot költ.

A főváros számos iskolája lehetőséget kapott arra, hogy **két tanítási nyelvű** iskolává alakuljon át. Jelenleg 13 intézményünk folytat két tanítási nyelvű oktatást (magyar-angol, magyar-német). Meggyőződésünk, hogy a szakképzés színvonala nem emelhető magas szintű idegen nyelvi ismeretek nélkül. Ezért engedélyeztük 70 iskolánknak, hogy bejelentkezzen az **idegen nyelvi- informatikai 9. évfolyam** elindítására. 2004-ben több mint 30 iskolánkban el is tud indulni a hétköznapi megnevezéssel „nulladik” évfolyamnak nevezett képzés.

A főváros kialakította a maga **gyakorlóiskolai hálózatát** 15 szakközépiskola bevonásával. Ezek a szakközépiskolák egyfelől részt vesznek a tanárjelöltek pályára való felkészítésében, másrészt fontos szerepük van a tanártovábbképzésben és a szaktanácsadásban is. A pedagógusok szakmai, módszertani fejlődése elengedhetetlen a szakképzés színvonalának emeléséhez, ezek az intézmények részt vállalnak az oktatás tartalmi, módszertani megújításában.

Huszonnyolc iskolánk vesz részt az **akkreditált iskolai rendszerű felsőfokú szakképzésben**. A tapasztalatunk az, hogy az itt végzett fiatalok továbbtanulása ugyan biztosított, de elhelyezkedésük a megszerzett szakmával már nehezebb, képzésük során szinte semmi gyakorlati tapasztalatot nem szereznek. E képzésforma jövőjét az élet fogja eldönteni. A főváros egyelőre az esélyteremtés csatornáinak tekinti ezeket az intézményeket, és a jelentős érdeklődésre való tekintettel vállalja fenntartásukat.

6.A felnőttoktatás, felnőttképzés. Iskolai rendszerű felnőttoktatás a főváros hatvan iskolájában folyik, s ennek az oktatásnak nagy hagyománya van intézményeinkben. A 2001. CI. Törvény a felnőttképzést új alapokra helyezte. A törvény ugyan e területen előnyben részesíti a különböző magánvállalkozásokat, BT-ket, KFT-ket, a főváros úgy véli, hogy intézményei számára a **magas regisztrációs díj** ellenére is meg kell teremtenie a lehetőséget, a felnőttképzésben való részvételre. Hiszen a tapasztalat az, hogy **a magánvállalkozások egy nem kis része a mi iskoláink szakembereit, infrastruktúráját veszik igénybe háttérként a vállalkozásaikban**. A fővárosi intézmények közül több kereskedelmi és közgazdasági szakközépiskolánk

akkreditációja megtörtént és még tíz előkészítés alatt áll. Az a meggyőződésünk, hogy e kapacitásokat kihagyni a felnőttképzésből gazdaságtalan és kevésbé racionális lépés lenne.

7. Tanműhelyek, gyakorlati képzés. Miután a kényszer és szükség azt diktálta, hogy a főváros a szocialista ipar és a gyakorlólhelyek összeomlása után mint a legnagyobb intézményfenntartó a felelősséget nem háríthatta át senkire, a 90-es években sok anyagi forrást fordított a tanműhelyek kialakítására. Ebben nagy segítség volt a decentralizált szakképzési alap, s annak pályázata. Most azonban egy új korszakba léptünk. **A gyakorlati oktatás terepét a vállalkozói szféra ismét szeretné elfoglalni.** Így a kiépült tanműhelyeink egy része feleslegessé válik, más részének továbbfejlesztése azonban továbbra is a főváros tervei között szerepel. Koncepciónk az, hogy a már kiépült és korszerű tanműhelyekben a pályaaorinteció, a szakmai gyakorlati alapozó képzés feltételeit kell biztosítani, a speciális gyakorlati képzés mind nagyobb része pedig a termelő szektorban, a gazdaságban történjék. Szakmaterületenként olyan jól felszerelt **bázistanműhelyek, képzési centrumok** kialakítását tervezzük, amelyek korszerűbbé tehetik a képzést. Ilyen a Szabolcs utcai textilipari tanműhely, amelynek átadására 2003-ban került sor. A tanműhelyeink kihasználtsága jelenleg alig több mint 50%-os, így egyértelmű, hogy racionalizálnunk, korszerűsíteniünk kell.

Összegezve Az iskolafenntartók, különösen az olyan nagy iskolafenntartó, mint a fővárosi önkormányzat, számos területen fontos szereplője a munkanélküliség megelőzésének, a prevenciónak. Ebbe beletartozik a szakmaprofilok állandó finomhangolása, szükség esetén nagyobb arányú átalakítása, a szakiskolai képzés fejlesztése, a szakmunkásképzés előtérbe helyezése, az idegen-nyelvoktatás kiemelt kezelése, a hátrányos helyzetű és speciális nevelési igényű tanulókra fordított kiemelt figyelem, a lemorzsolódás megelőzése és csökkentése, a második esély biztosítása. De fontos területe a fenntartói felelősségnek a gyakorlati képzés ráeső részének korszerűsítése, a részvétel a felnőttoktatás és felnőttképzés fejlesztésében. Meghatározó lehet a részvétele a tananyagok, taneszközök korszerűsítésében és az oktatás módszereinek megújításában.

(A PREZENTÁCIÓ VETÍTETT ÁBRÁIT LD. ALÁBB:)

Prezentáció a Szakképzés és prevenció c. előadáshoz

Szakképzés és prevenció

A munkanélküliség megelőzése

Dr. Spira Veronika

A Fővárosi Önkormányzat
Oktatási Bizottságának alelnöke

2011.02.08.

1

Cél

- Jól képzett, megújulásra kész, mobil munkaerő

2011.02.08.

2

Tennivalók 1.

- A nemzeti fejlesztési terv,
- a foglalkoztatáspolitikai
- és az oktatáspolitikai

összehangolása

2011.02.08.

3

Tennivalók 2.

- Az oktatás tartalmának folyamatos fejlesztése
- A szakképzés presztizsének növelése
- Gyakorlati képzés: a kompetenciák világos megosztása

2011.02.08.

4

A változás feltételei 1. Szemléletváltás

- A prevenció az óvodai neveléssel kezdődik
- Pályaorientáció kisiskolás kortól
- Szocializációs és nevelési célok előtérbe kerülése

2011.02.08.

5

A változás feltételei 2.

- Sokoldalú képességfejlesztés
- A szakiskolák vonzóvá tétele
- Második esély teremtése
- A pályamódosítás megkönnyítése
- A szegregáció csökkentése

2011.02.08.

6

A főváros és a szakképzés adatok tükrében

- Közel száz intézmény – többsége komprehenzív
- 1835 tanterem / 27 diák
- A szakképzés minden változata
- Évente kb. 5-6 ezer tanuló a fővároson kívülről

7

A fővárosi szakképzés korszerűsítésének főbb területei

8

1. Profilmódosítás

- Az átfutási idő 2 év
- 2004: 27 intézmény - 38 új okj-szakma
- Érettségi utáni szakképzés:
2003-ban meghétszereződött
jelentkezők száma

Probléma: a hiányszakmákra nem
jelentkeznek

9

2. A szakiskolák fejlesztése

- Fővárosi koncepció kidolgozása –
2003
- 11 iskolánk nyert fejlesztési
forrásokat

10

3. Esélyteremtés

- Speciális szakiskolák
- Integrált és külön tanulás
biztosítása
- Fővárosi ösztöndíj 12 éve 400
tehetséges, hátrányos helyzetű
diák havi 15 ezer ft. (2004-től
szakiskolások is)
- ÉVI 15-20 millió a lemorzsolódás
megelőzésére (pályázat)

11

4. Idegennyelv-oktatás, pedagógus-továbbképzés

- Évi 250 millió
- 3 EZER diáknak INGYENES DÉLUTÁNI
NYELVÓRÁK
- Iskolák pályázhatnak
- A tanárok számára 30 órás módszertani
és nyelvi továbbképzés
- 500 tanár részesült ilyen képzésben
- 13 két tanítási nyelvű iskola
- 70 iskola kapott engedélyt idegennyelvi /
informatikai 9. Évfolyam indítására
- 2004 őszén 30 iskolában elindul

12

4. (Tovább)

- Gyakorlóiskolai hálózat 15 szakközépiskola
- Akkreditált iskolai rendszerű felsőfokú szakképzés 28 iskolában – vitatható, de az esélyteremtés csatornáit

2009-2010

13

5. Felnőttoktatás, felnőttképzés

- 60 intézményben folyik iskolai rendszerű felnőttoktatás
- Felnőttképzés: néhány iskola már akkreditációval bír, 10 előkészítés alatt

2009-2010

14

6. Tanműhelyek, gyakorlati képzés

Racionalizálás, korszerűsítés:

- A tanműhelyek számának csökkentése (kihasználtság 50%-os)
- Korszerű képzési centrumok, bázistanműhelyek kiépítése
- Világos feladatmegosztás:
 - saját tanműhelyeinkben: pályaeorientáció és gyakorlati alapszintű képzés,
 - a termelőszektorban: a speciális gyakorlati képzés

2009-2010

15

7. Intézmény-korszerűsítés

- TISZK (ek) alakítása, pályázat
- Döntés előtt : egyszer vagy kétszer 8-10 intézményt érint
- EIB-hitel: 28 milliárd forint 2009-ig; 58 intézményt érint, első ütem elkezdődött 19 intézmény

2009-2010

16

A fővárosi szakképzés korszerűsítésének főbb területei - áttekintés

- 1. Profilmódosítás
- 2. A szakiskolák fejlesztése
- 3. Esélyteremtés
- 4. Idegennyelv-oktatás, pedagógus-továbbképzés
- 5. Felnőttoktatás, felnőttképzés
- 6. Tanműhelyek, gyakorlati képzés
- 7. Intézmény-korszerűsítés

2009-2010

17